

Federalizm Ümmetin Birliğini Parçalayan Bir Projedir

Bir kaç gün önce Libya'nın Doğu bölgesi insanlarından federalizm taraftarı bir grup, sözde bölgesel Sirenayka hükümetini ilan ettiler. Bu hükümet, bakanlık makamını üslenecek 24 kişinin adlarını dahi içeriyor. Ayrıca deklarasyonda vilayetlerin Ecdebiye, Bingazi, Tobruk ve Cebelü'l Ahdar gibi dört ile taksim edildiği sözü de geçti. Bu grup üçüncü kez böyle bir proje ilan ediyor ve bunda da ısrarcıdır. Biz bu projenin ortaya atılmasındaki bu ısrarı çok garip karşılıyoruz. Gerçekten birlik olan bir ülke ve bölgede bu tür ısrarları şiddetle kınıyoruz. Nüfusun büyük çoğunluğu ülkenin parçalanmasına, bölünmesine karşıdır. Bu ayrılıkçı grubun alelacele bu projeyi ortaya atmasının nedeni, ülkenin birliğine vurgu yapacak ve bölünmeyi önleyecek bir anayasanın önüne geçmektir. Bu konuda bölücülük olgusunu dayatmak için de istikrarsızlık ortamından yararlanıyor.

Eğer federalizm taraftarlarının argümanları, yaşadıkları bölgenin dışlanmışlığı, ihmal edilmesi ve he türlü imkânlardan yoksun bırakılması ise, Libya'nın tüm bölgeleri aynı kaderi paylaştığı unutulmamalıdır. Ülkedeki bu dışlanmışlık ve ihmalin çözümü, orada ya da burada federalizm ilan etmekten geçmez. Ülkeyi bölgelere ve illere bölmekle de olmaz. Ancak gerçek çözüm, Allah *Subhânehu ve Teâlâ'nın* indirdiği adil doğru yönetim sistemi ile mümkündür. O sistem, yüce İslam'ın sistemidir. Birlik ve bütünlük sistemidir. Bir federal sistem değildir. O sistemde, yönetim merkezidir, idare ise merkezi değildir. Yani insanların işlerini yürütmek için bölge ve illerdeki, kurum ve dairelerdeki görevlilere tüm idari yetkiler verilir. Rahatlıkları sağlanır ve yaşadıkları bölgelerin çıkarlarını gerçekleştirmek için her tür olanak sunulur. Yani günlük ihtiyaçlarını gidermek için devletin merkezindeki yöneticilere başvurmaları gerekmez.

Yönetim ile idare arasındaki fark şudur: Yönetim ve saltanat, aynı manadır. İnsanlara hükümleri uygulayan otorite demektir. Şeriatın Müslümanlara farz kıldığı, emirlik işidir. Bu emirlik işi, otoritenin işidir. Zulümleri bertaraf etmek, husumetleri çözüme kavuşturmak, tebaa uyruğunu taşıyan ve yasal olarak ülkede ikamet eden herkesin işlerini yürütmek ona bağlıdır. Bu otorite, Şeriat tarafından şu ayeti kerimede belirlenen otoritenin aynısıdır: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ** **“Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Rasûl'e itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de.”** [Nisa 59] Emir sahipleri, ümmet tarafından seçilen yöneticilerdir. İnsanlar arasında şeri hükümleri uygulamak, bu hükümlere göre insanların işlerini yürütmek, içeride ve dışarıda devlet için genel politikalar geliştirmek, onların görevleri arasındadır. Dolayısıyla buradan anlıyoruz ki yönetim işi, devlette merkezi bir iştir, yöneticiler yapar. Devlet işleri ile ilgili tüm konularda genel yürütme yetkisine sahipler. İdari işlere gelince, kamu görevlileri tarafından yürütülür. Halkın maslahatlarını yürütmek ve bölgelerde onlara hizmet etmek amacıyla yöneticiler tarafından atanırlar. Bu işler, vakaları gereği merkezi olmazlar. Çünkü o zaman halkın maslahatları gecikir. Ya da halk, eğitim ve sağlık hizmetleri, barınma, gıda, giyim, güvenlik, yargı ve diğer günlük hizmetler konusunda maslahatlarını ve ihtiyaçlarını gidermek için devletin merkezine gitmek ve yolculuk etmekten sıkıntı çeker.

Yönetim ile idarenin yapısı arasındaki bu fark, bizim için örnek olan Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in hayatında ve ondan sonrada Halifelerin hayatında açıkça görülmektedir. Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* hem yönetici ve Müslümanların Veliyyül emri idi hem de bir Nebi ve Rasûl'dü. Valileri devletin çeşitli vilayetlerine yönetici olarak atıyor, Şeriatı uygulamalarını ve insanların maslahatlarını yürütmelerini emrediyordu. Yönetici oldukları için onlara işleri yürütme yetkisi veriyordu. Bunu gerçekleştirmek için hangi üslup ve araçları benimseyeceklerini belirlemiyordu. Aynı zamanda Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* kamu görevlilerini, idari ve yaşamsal işlerde deneyimi olanları atıyor, belirli emir ve sınırlanmış görevlere bağlı kalmalarını, onları aşmamalarını telkin ediyordu. Zekât memurlarını, zekât toplamaları için bölgelere gönderiyordu. Onlar da zekâtları toplayıp Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'e getiriyorlardı. Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, idari görevliler oldukları için buna karşılık onlara ücretlerini veriyordu. Onlar yönetici değildi. Çünkü İslam'a göre yönetici, ümmetin ücretlisi değildir. Ancak Şeriatın hükümlerinin uygulanması için ümmete vekâlet eder.

Bu nedenle İslami tarihi inceleyen kimse, İslam devletteki idari sistemin nasıl merkezi bir sistem olmadığını, güvenlik ve istikrarın sağlanmasındaki üstün başarısını görebilir. İslam, insanların maslahatlarının yürütülmesini kolaylaştırır. Merkezden ne kadar uzak olursa olsunlar bölge ve vilayetlerinde onların rahatlarını sağlar. Şüphesiz Müslüman Libya halkı, yüce İslami ümmetin paha biçilmez bir parçasıdır. Onları tek bir din, tek bir akide, tek bir emel ve tek bir amaç bir araya getirir. Aynı zamanda ülkemiz Libya da ümmetin topraklarının değerli ve önemli bir parçasıdır. İslami ümmetin, halkların, toprakların tek bir devlette, Hilafet Devletinde vahdet ve birliği asıldır. Aslında bugün gördüğümüz bu parçalanmışlık, bölünmüşlük ve ayrılık, asla muhalif ve aykırıdır. Bu, tek bir İslami devletin, Hilafet Devletinin yokluğunun bir sonucudur. Uzun zaman Batı'dan ve Doğu'dan gelen İslam düşmanları tarafından Müslümanların topraklarının işgal edilmesinin bir neticesidir. Müslümanlar bugün ümmetin halklarını, ülkelerini birleştirmekten ve tek bir devlet kurmaktan aciz kalıyorsa, en azından her bir halk, kurtuluş günü gelinceye kadar yaşadıkları ülke ve toprakların birlik ve bütünlüğünü muhafaza etmelidir. İnşaAllah o kurtuluş günü yakındır, yakın olmasını ümit ediyoruz. Yine en azından İslami beldelerin herhangi bir yerinde yaşayan kişilere, yaşadıkları ülkenin veya Müslümanların birliğini parçalamak için çalışılmasına izin verilmemelidir.

Sonuç olarak deriz ki, **Ey dini ile izzetli, ümmeti ile onurlu Libya Müslümanları!** Federalizm, ümmetin birliği ve sabiteleri karşısında neresindedir? Allah *Subhânehu ve Teâlâ* o ümmet hakkında şöyle buyurdu: **“Şüphesiz ki bu ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben de sizin rabbinizim, Bana kulluk ediniz.”** [Enbiya 92] Federalizm taraftarları, Müslümanlar olarak dinlerini ve akidelerini koruma sorumluluklarına sahip değiller mi? Nasıl ülke ve ümmetin birliğini koruyorlar? Her yerde Müslüman kardeşlerinin duygularını ve bu topraklarda beraberce yaşadıkları kardeşlerinin duygularını nasıl koruyorlar? O Müslüman kardeşleri bundan zarar görmeyecekler mi? Tek yardımcımız Allah'tır. Allah'tan başka ne bir güç ne de kuvvet vardır.

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Libya

H. 28 Zilhicce 1434
M. 02 Kasım 2013

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com